

Trong ký ức của tôi với quê nhà, ngày ấy làng tôi có một cây đa to chôn bên bờ đê làng, bên này một nhánh sông Thu Bồn. Bên kia sông là vùng đất cát thoải i chầy dãi mé nước với những bãi dâu xanh ngát. Cách một nhánh sông, bên này là làng Văn Thánh quê tôi suốt ngày thoi đưa rộn rã như câu ca "Duy Xuyên tấp nập a mĩ miếu – sầm mai mả cội buồm chi u tấp giăng", còn ngàn dâu mướt xanh bên ấy là những làng trồng dâu nuôi tằm nổi tiếng của đất Giao Thủy một thời hừng hực. Thuở nhỏ, lũ trẻ con chúng tôi thường nghe ông bà kể về những câu chuyện "liên quan" đến cây đa ấy, để biết rằng gốc đa xưa từng che chở cho bao nhiêu ngôi làng, đã có một thời lúc mà nơi đây còn hoang vắng, ngay thời lúc các ông đồ nầy dày kinh nghiệm ngày đêm lên đĩnh trên sông nước để khai phá.

Cùng với việc dời nhà lập xóm, các cụ đã nghĩ ngay đến công đức của những người đi trước để luôn quan tâm đến việc lập miếu thờ các bậc tiền hiền và những vị thần trong làng. Tôi nghe ông nọ tôi kia kể về những lòng kính trọng tiền nhân, khi mới chỉ có chèo ghe vài chếc nóc nhà, dân làng Văn Thánh đã dời ngôi miếu trang nghiêm ngay đến làng và trồng cây đa tại khoảnh đất miếu.

Tôi lớn lên trong lòng ru của bà cụ má, trong tiếng thoi đưa của làng đất thanh bình. Mỗi tôi là những cái tên trẻ, những hay nhọc nhem mà y chèo em tôi rặng đi qua miếu phủi ngỗ mũ chào và để biết không được có những hành động thất kính gì nên linh thiêng. Vì vậy, thuở nhỏ đi học ở trường làng, bên trẻ chúng tôi tíu tít để chuyện trên trời dưới đất những khi đi ngang qua miếu, đưa nào cũng ngỗ mũ nón và thành kính bước đi trong im lặng.

Rồi ai cũng có những ngày đứng riêng trên hành trình cuộc đời. Tôi là kẻ sống và làm việc ở phố thị nhưng trong tâm tưởng vẫn thấm thía hai câu thơ của ai đó tình cờ đọc được "Xưa tôi sống ở làng – Giờ sống trong tôi...". Lạ lùng, xa quê và thấm thía những nỗi nhớ quê, tôi lại đi ngang qua miếu làng... Bởi nhiều thời gian đã sống dấy trong tôi thói tuồng thổi trong veo. Bây giờ, trải qua thời gian năm tháng, miếu làng vẫn còn đó với bóng dáng cây đa cổ thụ sống sống một góc làng. Và đi qua đây, tôi vẫn thấy những cái đầu tuồng niếm, nhúm dính dính lại mà dằn năm nào. Với riêng tôi, cây đa và ngôi miếu của làng đã gắn với những kỷ niệm thời ấu thơ. Những y cha mà tôi cùng những vị cao niên trong làng thuở trước luôn kính cẩn, nghiêng mình với lòng biết ơn sâu sắc. Miếu làng, mãi trong tâm thức của tôi là sự tôn kính, là nơi che chở cho dân làng Văn Thánh quê tôi an lành đi qua biết bao năm tháng với những hi vọng và tiếp nhau... Những

Niềm riêng với quê nhà...

Viết bởi Administrator

Y gói niềm mãi trong tâm tưởng tôi niềm riêng với quê nhà...

M C CHÂU (Tác giả Văn hóa Phụng giáo)

>>> X [em tin gốc](#)